

श्रीमदानन्दतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितः
सदाचारस्मृतिः

SrimadAnandatirtha Bhagavadpadacharya viracita

Sadacharasmriti (E-Book)

(in Devanagari)

Published by : Madhva Library (<http://www.madhvalibrary.org>)

Contributed by: Sri Shashidhar Magadi (USA)

No of Pages : 8

© Madhva Library.

If you notice , any error please inform us .We will correct them on top priority

सदाचारस्मृतिः

सदाचारस्मृतिः

यस्मिन् सर्वाणि कर्माणि संन्यस्याध्यात्मचेतसा ।

निराशीर्निर्ममो याति परं जयति सोऽच्युतः ॥ १ ॥

स्मृत्वा विष्णुं समुत्थाय कृतशौचो यथाविधि ।

धौतदन्तः समाचम्य स्नानं कुर्याद्विधानतः ॥ २ ॥

उद्धृतेति मृदालिप्य द्विषडष्टषडक्षरैः ।

त्रिर्निमज्ज्याप्यसूक्तेन प्रोक्षयित्वा पुनस्तथा (तः) ॥ ३ ॥

मृदालिप्य निमज्ज्य त्रिस्त्रिजपिदघमर्षणम् ।

स्रष्टारं सर्वलोकानां स्मृत्वा नारायणं परम् ॥ ४ ॥

यतश्वासो निमज्ज्या (ग्नो) प्सु प्रणवेनोत्थितस्ततः ।

सिञ्चेत् पुरुषसूक्तेन स्वदेहस्थं हरिं स्मरन् ॥ ५ ॥

वसित्वा वास आचम्य प्रोक्ष्याचम्य च मन्त्रतः ।

गायत्र्या चाञ्जलिं दत्वा ध्यात्वा सूर्यगतं हरिम् ॥ ६ ॥

मन्त्रतः परिवृत्याथ समाचम्य सुरादिकान् ।

तर्पयित्वा निपीड् याथ वासो विस्तीर्य (स्तृत्य) चांजसा ।

अर्कमंडलगं विष्णुं ध्यात्वैव त्रिपदीं जपेत् ॥ ७ ॥

सहस्रपरमां देवीं शतमध्यां दशावराम् ।
आसूर्यदर्शनात् तिष्ठेत् ततस्तूपविशेत वा ॥ ८ ॥

पूर्वा संध्यां सनक्षत्रामुत्तरां सदिवाकराम् ।
उत्तरामुपविश्यैव वाग्यतः सर्वदा जपेत् ॥ ९ ॥

ध्येयः सदा सवितृमण्डलमध्यवर्ती नारायणः सरसिजासनसन्निविष्टः ।
कैयूरवान् मकरकुण्डलवान् किरीटी हारी हिरण्यमयवपुर्धृतशंखचक्रः ॥ १० ॥

गायत्र्यास्त्रिगुणं विष्णुं ध्यायन्नष्टाक्षरं जपेत् ।
प्रणम्य देवान् विप्रांश्च गुरुंश्च हरिपार्षदान् ॥ ११ ॥

स्मृत्वा सर्वोत्तमं विष्णुं स्वाध्यायायेना (यन्नेवा) चयेद्वरिम् ।
ध्यानप्रवचनाभ्यां वा (च) यथायोग्यं (गं) उपास्य तं (सनं) ॥ १२ ॥

धर्मेणैज्यासाधनानि साधयित्वा विधानतः ।
स्नात्वा संपूजयेद्विष्णुं वेदतंत्रोक्तमार्गतः ।
वैश्वदेवं बलिं चैव कार्यं (कुर्यात्) नित्यं तदर्पणम् ॥ १३ ॥

इष्टं दत्तं हुतं जप्तं पूर्तं यच्चात्मनः प्रियम् ।
दारान् सुतान् प्रियान् प्राणान् परस्मै सन्निवेदयेत् ॥ १४ ॥

भुक्तशेषं भगवतो भृत्यातिथिपुरः सरः ।

भुंजीवत हृद्गतं विष्णुं स्मरंस्तद्योग(द्गत) मानसः ॥ १५ ॥

आचम्य मूलमंत्रेण कोष्ठं स्वमभिमंत्रयेत् ।

वेदशास्त्रविनोदेन प्रीणयन् पुरुषोत्तमम् ।

अहः शेषं नयेत् संध्यामुपासीताथ पूर्ववत् ॥ १६ ॥

यामात् परत एवाथ स्वपेद् ध्यात्वा (यन्) जनार्दनम् ।

अंतराले तथोद्धुधः (बुध्वा) स्मरेत बहुशो हरिम् ॥ १७ ॥

कयेन वाचा मनसेन्द्रियैर्वा बुध्याऽऽत्मना वाऽनुसृतः स्वभावम् ।

करोति यद्यत् सकलं परस्मै नारायणायेति समर्पयेत् तत् ॥ १८ ॥

द्वाविमौ पुरुषौ लोके क्षरश्चाक्षर एव च ।

क्षरः सर्वाणि भूतानि कूटस्थोऽक्षर उच्यते ॥ १९ ॥

उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः ।

यो लोकत्रयमाविश्य विभर्त्यव्यय ईश्वरः ॥ २० ॥

यस्मात् क्षरमतीतोऽहमक्षरादपि चोत्तमः ।

अतोऽस्मि लोके वेदे च प्रथितः पुरुषोत्तमः ॥ २१ ॥

यो ममेवमसंमूढो जानाति पुरुषोत्तमम् ।
स सर्वविद्भजति मां सर्वभावेन भारत ॥ २२ ॥

इति गुह्यतमं शास्त्रमिदमुक्तंमयाऽनघ ।
एतद्बुद्ध्वा बुद्धिमान् स्यात् कृतकृत्यश्च भारत ॥ २३ ॥

रुद्रं समाश्रिता देवा रुद्रो ब्रह्माणमाश्रितः ।
ब्रह्मा मामाश्रितो नित्यं नाहं कंचिदुपाश्रितः ॥ २४ ॥

ये मे मतमिदं नित्यमनुतिष्ठन्ति मानवाः ।
श्रद्धावन्तोऽनसूयन्तो मुच्यन्ते तेऽपि कर्मभिः ॥ २५ ॥

ये त्वेतदभ्यसूयन्तो नानुतिष्ठन्ति मे मतम् ।
सर्वज्ञानविमूढास्तान् विद्धि नष्टानचेतसः ॥ २६ ॥

द्वौ भूतसर्गौ लोकेऽस्मिन् दैव आसुर एव च ।
विष्णुभक्तिपरो दैवो विपरीतस्तथाऽऽसुरः ॥ २७ ॥

स्मर्तव्यः सततं विष्णुर्विस्मर्तव्यो न जातुचित् ।
सर्वे विधिनिषेधाः स्युरेतयोरेव किंकराः ॥ २८ ॥

धर्मो भवत्यधर्मोऽपि कृतो भक्तैस्तवाच्युत ।
पापं भवति धर्मोऽपि यो न भक्त्या (क्तैः)कृतो हरे ॥ २९ ॥

मन्मना भव मद्भक्तो मद्याजीमां नमस्कुरु ।
मामेवैष्यसि सत्यं ते प्रतिजाने प्रियोऽसि मे ॥ ३० ॥

एष नित्यः सदाचारो गृहिणो वनिनस्तथा ।
वैश्वदेवं बलिं दंतधावनं चापि ऋते वटोः ॥ ३१ ॥

एवमेव यतेः स्वीयवित्तेन तु विना सदा ।
मूलमत्रैः सदास्नानं विष्णोरेव तु तर्पणम् ॥ ३२ ॥

विशेषो निष्क्रिययतेरजलांजलिता तथा ।
तर्पणं तु हरेरेव यतेरन्यस्य चोदितम् ॥ ३३ ॥

समिद्धोमो वटोश्चैव स्मृत्वा विष्णुं हुताशने ।
सर्ववर्णाश्रमैर्विष्णुरेक एवेज्यते सदा ।
रमाब्रह्मादयस्तस्य परिवारतयैव तु ॥ ३४ ॥

कविं पुराणमनुशासितारं अणोरणीयांसमनुस्मरेद्यः ।
सर्वस्य धातारमचिंत्यरूपमादित्यवर्णं तमसः परस्तात् ॥ ३५ ॥

सदाचारस्मृतिः

वेदाहमेतं पुरुषं महांतमादित्यवर्णं तमसस्तु पारे ।

सर्वाणि रूपाणि विचि (चिं) त्य धीरो नामानि कृत्वाऽभिवदन्य आस्ते ॥ ३६ ॥

धाता पुरस्ताद्यमुदाजहार शक्रः प्रविद्वान् प्रदिशश्चतस्रः ।

तमेवं विद्वानमृत इह भवति नान्यः पन्था अयनाय विद्यते ॥ ३७ ॥

आनंदतीर्थमुनिना व्यासवाक्यसमुद्धृतिः ।

सदाचारस्य विषये कृता संक्षेपतः शुभा ॥ ३८ ॥

अशेषकल्याणगुणनित्यानुभवसत्तनुः ।

अशेषदोषरहितः प्रीयतां पुरुषोत्तमः ॥ ३९ ॥

॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिता सदाचारस्मृतिः ॥